

Virtual Salt

Стратегії проти плагіату дослідницьких робіт

Роберт Харіс

Дата версії статті: 8 квітня, 2001

Доступність матеріалу в електронному форматі дозволяє зробити плагіат легким, як ніколи. Копіювання та вставку цілих абзаців або навіть розділів зі статей можна здійснити кількома кліками миші. Стратегії, які обговорюються в цій роботі, можуть застосовуватися для боротьби з поширеним явищем плагіату наукових робіт. Застосовуючи такі стратегії, ви можете заохочувати учнів до оцінювання поставленого завдання та самостійного виконання власної роботи.

Стратегії підвищення обізнаності

1. Зрозумійте, чому учні обманюють. Розуміючи деякі з причин, чому учні піддаються спокусі і обманюють під час написання робіт, ви можете вжити заходів, щоб попередити обман, знищуючи такі причини. Деякі з основних причин такі:

Учні економлять. Багато учнів зацікавлені в тому, щоб пройти навчальний курс якомога швидше. Ось чому вони ставлять запитання на кшталт "Чи буде це на екзамені, контрольній роботі, в тесті?" Копіювання робіт іноді може здаватися найкоротшим шляхом до завершення завдання, особливо коли учень вже відчуває перевантаження роботою. Для боротьби з цим явищем намічайте собі план виконання завдання раніше кінцевого терміну для того, щоб уникнути поспіху та тиску. Нагадайте учням, що метою курсу є вивчення та опанування певних навичок, а не просто швидке його "проходження." Чим більше вони вчаться та опановують навички, тим ефективніше вони будуть діяти у майбутньому житті.

У учнів є широкий вибір, тому вони відкидають те, що не здається їм пріоритетним, важливим. Коли треба так багато всього встигнути, багато учнів відкладають ті завдання, які їх не цікавлять, які не вдаються їм дуже важливими. Виходом з такої ситуації може бути модифікація теми дослідження та додання до неї елементів, які могли б дійсно зацікавити учня або запропонувати іншу тему, яка завжди викликає цікавість у учнів.

Багато учнів не вміють розподіляти час та мають низький рівень навичок планування. Деякі з них просто зволікають, а інші не розуміють, скільки часу потрібно для здійснення хорошої дослідницької роботи, і вони не часто не вкладаються у визначені часові рамки, так як і не бачать обрисів майбутньої роботи. Отже, вони спокушаються на списування роботи, особливо коли часу обмаль, а вони ще не починали виконувати завдання. Якщо ви правильно структуруєте завдання так, щоб проміжні його частини (визначення чи вибір теми, початок дослідження, планування, написання чернеток, проект остаточного варіанту роботи, бібліографія, остання редакція) готувалися на регулярній основі, у учнів не буде шансу панікувати з приводу нестачі часу та намагатися піти шляхом найменшого опору.

Деякі учні бояться, що в них недостатньо навичок написання дослідницьких робіт. Побоявання отримати погану якість або нездатність виконати таку роботу можуть спонукати учнів шукати кращий продукт. На жаль, такі учні відносяться до числа тих, які не мають здібностей до створення хорошої роботи, а, отже, вони часто списують роботу та отримують низьку якість. Для деяких учнів джерелом їх роботи можуть бути ті, які розміщені в мережі Інтернет. Важливо показати погану якість розміщених в мережі робіт та наголосити на необхідності навчання (більше на цю тему нижче). Якщо переконати учнів у тому, що їм можуть допомогти (особиста увага викладача, набутий досвід написання робіт, асистенти-вчителі, допоміжні сайти тощо) це допоможе їм набратися мужності та спонукатиме до завзяття в роботі.

Невелика кількість учнів відчуває збудження, цікавість від деякого порушення правил. Чим більш гнівно ми осуджуємо плагіат, тим більше їм кортить це скоїти. Підхід, який може мати певний ефект, це формулювання завдання та посилання на джерела у позитивному світлі (див нижче).

2. Дізнайтеся більше про плагіат. Плагіат наукових робіт може існувати в різних формах. Найбільш розповсюджені з них такі:

Завантаження безкоштовної копії наукової роботи. Багато з таких робіт пишуть інші учні та студенти та обмінюються ними. Оскільки ті учні та студенти, які обмінюються роботами, не завжди належать до кращих, безкоштовні роботи не завжди мають хорошу якість, як з точки зору засобів, так і з точки зору змісту. Деякі з цих робіт на здивування, дуже старі (джерела, на які вони посилаються, створені в сімдесятих роках минулого сторіччя).

Купівля роботи через комерційні збірники робіт. Ці роботи можуть бути хорошими а іноді надто якісними. Якщо ви даєте учням чи студентам письмове класне завдання, ви можете порівняти якість його написання з якістю викладення у куплених роботах. Крім того, комерційні збірники робіт часто продають базові (занесені до баз даних) роботи, адже виготовлені на замовлення роботи стають занесеними до певних баз дуже швидко. Якщо ви зайдете на сайти таких комерційних збірників, то ви знаходите ту ж саму роботу, задаючи пошук за заголовком або темою.

Копіювання статті з мережі Інтернет або електронної бази даних. Тільки деякі з цих статей мають цитати та джерела, які повинні мати академічні дослідницькі роботи. Якщо ви отримуєте добре написану та змістовну роботу без жодної цитати (або з кількома цитатами), можливо, цю роботу скопійовано оптом з іншого електронного джерела.

Копіювання роботи з місцевого джерела. Роботи можуть бути скопійовані у учнів студентів, які проходили цей курс раніше, з файлів, або з інших джерел обміну роботами студентів одного і того ж університету чи коледжу. Якщо ви зберігаєте копії попередніх робіт, які здавали вам учні чи студенти, це може бути для вас джерелом виявлення такої практики.

Вирізання та вставлення розділів з різних джерел. Такі роботи типу "збірних комплектів" пишуть досить часто, і вони видають себе, оскільки розділи відрізняються за стилем, манерою викладення і оформленням цитування. Вступ та висновки часто пишуть самі учні та студенти, і, звичайно ж їх стиль помітно відрізняється від решти роботи, і він є слабшим за ті розділи, які містяться всередині роботи.

Цитування меншої частини тексту, ніж той, який скопійовано. Ця практика означає передчасне ставлення лапок або пропущення лапок для виділення цитати. Звичайний тип плагіату відбувається, коли учень чи студент цитує речення або два потім закриває лапки, а потім продовжує цю ж саму цитату. Або студент може копіювати з певного джерела слово в слово без виділення фрази в лапки, видаючи це за своє резюме того чи іншого джерела. Перевірка цієї цитати в оригіналі допоможе викрити таку практику.

Підроблення цитати. Замість фактичного дослідження, деякі студенти придумують цитати і використовують їх ненадежні. Ви можете викрити цю практику, час від часу перевіряючи цитати. Це можна зробити досить швидко, якщо ви використаєте декілька веб сайтів або електронних джерел.

Часто учні та студенти використовують російськомовні готові реферати, використовують, тільки переклавши їх на українську мову (Прим. укр. редактора)

Відвідування деяких з таких сайтів, що випускають або продають наукові роботи, може стати для вас інформативним досвідом. Якщо у вас є така можливість, ви можете зробити це прямо в класі і показати учням та студентам:

- 1) що ви знаєте про існування таких сайтів і
- 2) що роботи, які вони пропонують, часто не відповідають вашим очікуванням щодо якості, своєчасності та способу дослідження.

Існує перелік таких сайтів в <http://allreferat.org.ua/>, <http://edu.meta.ua/>, <http://www.ukrreferat.com/>, <http://www.ukrreferat.com/>, <http://www.referat2000.com> та інші. (адаптовано укр. редактором)

3. Навчіть ваших учнів та студентів розуміти, що таке плагіат. Не думайте, що учні та студенти завжди знають, що таке плагіат, навіть якщо вони киватимуть головами, коли ви їх питаєте. Наприклад, "Плагіат – це використання слів або ідей іншої людини без вказування джерела для іншої особи. Коли ви використовуєте чийсь слова, ви повинні взяти ці слова у лапки і дати посилання на автора цих слів, вказуючи також джерело цитати. Навіть якщо ви виправляєте або перефразовуєте чийсь слова або просто використовуєте їх ідеї, ви все одно повинні дати посилання на автора у примітці чи коментарі. Якщо не робити посилання на автора ідеї або вислову, це дуже схоже на обман."

Додатково до визначення плагіату, ви повинні обговорити з учнями та студентами різницю між належним використанням ідей або цитат з посиланнями на автора та джерело, і неналежним використанням. Ви могли б показати їм приклад допустимого перефразування (цитуючи його) та неприпустимого перефразування (містить незначне перефразування та копіювання; обговоріть різницю між ними. Обговоріть також спосіб цитування абзацу з використанням лапок та навпаки, цитування абзацу без взяття в лапки (іншими словами, просто копіювання без встановлення авторства). Таке обговорення повинно навчити того, хто дійсно не розуміє процесу цитування ("Я сказав це своїми словами, отже, я думаю, мені не треба було це цитувати") також попередить нечесних про те, що тримаєте процес під контролем.

Корисним також може бути обговорення з учнями та студентами питання, чому плагіат є негативним явищем. У певний момент треба дати пояснення, що плагіат є поєднанням крадіжки (слів іншої особи) та брехні (неявне ствердження того, що слова належать учневі), проте, не варто повністю зосереджуватися на цьому, бо ви ризикуєте викликати невдоволення (тих, хто порушує правила просто задля розваги). Багато тверджень щодо плагіату також нагадує учням та студентам, що такий обман існує, що він викликає зневагу з боку викладача, інших учнів та всього академічного закладу. Ті студенти, що вчиняють плагіат, своїми діями заявляють, що вони прийшли до навчального закладу не вчитися, а удавати бажання вчитися, і що вони шляхом шахрайства досягатимуть успіхів у навчанні та отримуватимуть навчальний ступінь.

Можливо, найбільш ефективним під час обговорення було б просити учнів та студентів подумати про те, а щоб сталося, якби їх самих так обманули. Списування робіт або навіть частин роботи не збагачує досвід навчання та не дає можливості для розвитку навичок: фактично виконання дослідницької роботи, а не її підробка - ось що дає студентам не тільки знання предмету, проникнення у світ інформації та полеміки, а і покращує навички дослідження, мислення та аналізу, організації, написання, планування, раціонального розподілу часу, і навіть навчає скрупульозності (вимогливості

Основний курс

способи цитування фактично допомагають підвищувати свою увагу до деталей). Усе це втрачається, якщо роботи підроблені, втрачаються також навички, які так високо ціняться у сфері праці та науки. Науковий ступінь допоможе студентові знайти кращу роботу, її виконання – з використанням навичок, які опановуються під час такої практики, як написання наукових робіт, буде необхідним для кар'єрного зростання.

4. Обговоріть переваги посилання на джерела. Здається, багато учнів та студентів не усвідомлюють, що коли вони дають посилання на джерело, вони підсилюють якість своєї роботи. Посилання на джерело, чи то перефразоване, чи то процитоване, показує, що учні чи студенти провели дослідницьку роботу, та синтезували свої винайдення у свої власні аргументи. Використання джерел показує, що студента поглинули "великі розмови", світ ідей, а також те, що студент знає, що думають інші про цю тему. Посилаючись (та цитуючи авторів) на авторів, які підтримують позицію учня, його позиція підсилюється. Відповідаючи тим людям, які опротестовують позицію учня чи студента, він може привести чинні контраргументи. В невеликій кількості цитування допомагає зробити наукову роботу сильнішою і виразнішою і це підвищує її рівень.

Належне посилання на джерела та цитування також свідчать про повагу студента до авторів ідей та аргументів – шанування мислителів та їх інтелектуальної власності. Більшість випускників вузів та коледжів самі стануть науковими співробітниками, частково заробляючи на життя, створюючи інформаційні продукти. Таким чином, вони проявляють інтерес до поваги інтелектуальної власності на належного встановлення авторства ідей та умовиводів.

5. Роз'ясніть види покарання. Якщо існує інституційна політика вашого навчального закладу, прочитуйте її в своєму навчальному курсі. Якщо у вас своя власна політика, вкажіть передбачувані види покарання. Наприклад, "Списування у роботі призведе до оцінки «погано», яку для цієї роботи вже неможливо буде виправити. Повторне списування приведе до оцінки «погано» за даний курс, незважаючи на загальний рівень успішності студента." Якщо ви викладаєте в університеті, у якому покаранням за плагіат є звільнення або доведення до відома декана або Студентського декана, ви також про це повинні чітко сказати. Покарання можуть бути представлені навіть у позитивному контексті. Покарання існує для того, щоб завітати чесних студентів у тому, що їх зусилля поважають та цінують, тим більше, що ухиляються від роботи і представляють підробки, будуть покарані.

Стратегії попередження списування

Основна мета цих особливих стратегій полягає в тому, щоб зробити завдання, яке ви даєте учням, та вимоги до нього унікальними. Ці вимоги мають бути такими, щоб будь-яка готова робота, написана для іншого класу або робота з Інтернету, не могла виконати такі вимоги. Тільки нова письмова робота (за новою, оригінальною темою дослідження, завдання на місцевому унікальному матеріалі) зможе відповісти таким вимогам.

1. Ставити чітке завдання. Будьте конкретними стосовно ваших очікувань. Чи повинна робота бути суто індивідуальною, чи можливе співробітництво? Чи повинна робота бути унікальною для цього курсу, чи ви дозволяєте, щоб вона також передавалася іншому? (Під час опублікування наукових робіт таке численне публікування зазвичай називається само оголошенням плагіатом. Якщо вам необхідна унікальна робота, забороніть фотокопіювання та наполягайте на оригінальній машинописній копії або роздрукованій копії.) Який вид дослідження вам необхідний? Як воно повинно бути представлено в роботі, у вигляді цитування або у вигляді резюме? Вже говорилося про те, що основним джерелом неякісних студентських робіт (а не тільки плагіату) є нечітко поставлене завдання. Ви можете попросити другого студента факультету прочитати ваше завдання і обговорити з ним, чи воно є зрозумілим та достатньо детальним, щоб студент міг виконати його згідно ваших намірів.

2. Забезпечити перелік конкретних тем та вимагати від студентів обрати одну з них. Змінювати теми, якщо це можливо, від семестру до семестру, кожен рік. Незвичайні теми та вузькі теми є кращими тому, що на ці теми написано менше робіт. Якщо ви забезпечите достатній перелік тем (наприклад, два десятиці), більшість студентів зможе зйти таку, яка їх зацікавить. Ви можете також дозволити тему за замовленням учнів, якщо студент чи учень першим підійде до вас з такою пропозицією.

3. Вимагати конкретних компонентів в роботі. Наприклад, "Для написання роботи повинні використовуватися щонайменше два Інтернет джерела, дві друковані книги, два друкованих журнали, одне персональне інтерв'ю, одне особисто проведене дослідження." Або, "Ви повинні використати статтю Уельса (Wells') принципи інтелектуальних розробок," та деякий матеріал з книг Джона або Сміта." Або, "додати схему, що представляє дані, які обговорювалися в першому розділі." Рекомендації, які суворо перешкоджатимуть використанню списаної роботи, включають наступні:

Використання одного або кількох джерел робіт, написаних упродовж минулого року. Така вимога призведе до втрати актуальності більшості робіт, які доступні у комерційних збірниках.

Використання однієї або більше статей та книг, які ви вказуєте або надаєте. Статті можуть бути доступними в мережі Інтернет (у загальній мережі або в одній з приватних баз даних вашого університету) щоб зберегти зусилля фотокопіювання та розповсюдження.

Включення деякої інформації яку ви надаєте (наприклад, набір даних).

Особисте інтерв'ю з експертом або органом закладу. Інтерв'ю забезпечує сучасне джерело для роботи

та можливість його перевірки.

Якщо студент бере вступ з роботи когось іншого, то він далі повинен відпрацювати подальший матеріал в такому ж стилі, і ви можете це легко виявити. (Наприклад, явно видно, де був підігнаний новий матеріал або стилі написання відрізняються).

4. Вимагати дотримання розкладу написання роботи. Встановіть терміни у процесі роботи над дослідженням для перевірки окремих етапів: теми або проблеми, попередньої бібліографії, проспектів, матеріалу для дослідження, (наприклад, ксерокопії статей з анотацією), чорнових нарисів, попереднього проекту, кінцевого варіанту бібліографії з анотацією, кінцевої редакції. Потенційні автори списаних робіт можуть сплутати порядок виконання роботи, проте, більшість студентів повинні усвідомити, що тільки чесне виконання роботи полегшує процес її виконання.

Чорновий варіант роботи має декілька функцій. Швидкий погляд на цей варіант дозволить виявити цілі розділи, в яких зовсім немає цитат. На проектному етапі роботи у вас є можливість навчити студента та обговорити з ним, як впливає на якість роботи належне цитування. Ви можете також відмітити певні місця і попросити вставити додатковий матеріал дослідження. Якщо у вас виникла підозра у певному місці студентської роботи, ви можете попросити включити конкретний матеріал, який ви вкажете, наприклад, з конкретної книги або статті. Зберігайте старі редакції роботи і говоріть студентам, що в наступній редакції ви чекаєте від них перевірки та поліпшення якості. (Це дійсно прекрасна можливість покращити стиль написання робіт студентами, не кажучи вже про цілі боротьби з плагіатом.)

5. Вимагати усних звітів про роботу студентів. Ставте студентам запитання про їх дослідження та процес написання роботи. Якщо студенти знають з самого початку, що їм доведеться робити презентацію своєї наукової роботи для класу, вони розуміють, що їм треба бути добре знайомими як з процесом написання роботи, так і з її змістом. Вимоги щодо таких знань є стримуючим фактором проти списування робіт. Незважаючи на те, скільки разів студент прочитає списану роботу, для нього залишиться невідомим сам процес дослідження, редагування, розробки і т.д. Альтернативним варіантом презентації в класі може бути зустріч в офісі один-на-один, на якій ви можете за необхідністю запитати у студента про декілька аспектів роботи.

Багатьох студентів можна піхмати на дуже простих запитаннях на кшталт, "Що саме ви маєте на увазі тут під 'динамічною еквівалентністю'?" Лише невелика кількість студентів використовують слова, які не можуть вимовити, отже, цікаво попросити їх прочитати ці слова вголос (хоча це також може бути просте викриття безглузлого використання енциклопедичних термінів). Якщо ви підозрюєте, що студент списав усю роботу, укомплектовану цитатами, корисно було б спитати його про використані джерела. "Де ви знайшли статтю Едвардса? Звучить прекрасно. Не могли б ви принести мені копію на наступну зустріч?" Або, "Ця цитата дещо не відповідає контексту. Що хотів підкреслити Фолет у цьому розділі?"

6. Вимагати від студентів включення бібліографії з анотацією. В анотації повинно бути коротке резюме джерела, місце його знаходження (включаючи номер телефону для замовлення певної книги або повну URL – адресу веб сайту), а також оцінка корисності цього джерела. (У якості тесту на якість інформації, можете попросити їх прокоментувати, чому вони вважають це джерело надійним.) За обставин нормального процесу дослідження це завдання виконати неважко, а ось для студентів, які списали свої роботи, це справжній головний біль, тому що лише незначна кількість робіт включає бібліографію з анотацією. Інша перевага такого завдання – це те, що студенти повинні задумуватися над надійністю та якістю своїх джерел.

7. Вимагати посилання на новий матеріал. Багато безкоштовних робіт в мережі Інтернет (та багато тих, що продаються) є застарілими, а отже, містять посилання на старі джерела. Якщо ви вимагатимете, щоб матеріал для дослідження був не старший за п'ять років, ви автоматично відкидаєте тисячі робіт в мережі Інтернет. Таке обмеження щодо віку матеріалів може не спрацювати для деяких предметів, скажімо, історії чи англійської літератури, проте, в такому випадку ви можете вимагати лише декількох новітніх джерел.

8. Вимагати написання есе з власним баченням свого дослідження. У день здачі робіт просіть студентів написати у класі нарис на тему, чому вони навчилися за допомогою завдання, яке виконували. Які проблеми виникали під час роботи та як вони їх розв'язували? Яку стратегію дослідження вони застосовували? Де вони знаходили більшість своїх джерел? Що найважливіше вони дізналися рід час дослідження цієї теми? Для більшості студентів, які дійсно самостійно працювали над дослідженням, це завдання заставить їх подумати про власне навчання. Це забезпечує вас інформацією про знання студентами своїх робіт та представляє зразок написання для порівняння з іншими роботами. Якщо студент демонструє досить скромні знання теми своєї роботи та процесу її написання або якщо якість класного есе різко відрізняється від виявлених в роботі здібностей написання, такий аналіз, мабуть, є виправданим.

Стратегії виявлення

1. Шукайте докази. Коли ви читаєте роботи, дивіться на внутрішні докази, що можуть свідчити про плагіат. Серед доказів можуть бути наступні:

Змішані стилі цитування. Якщо деякі параграфи процитовані в стилі MLA, у той час як інші в стилі APA, причому дві або три цитати в стилі CBE або Чикаго, вірогідно, що ви маєте справу зі вставкам з

різних джерел.

Відсутність посилань або цитат. Довгі, добре вкладені розділи без посилань на документи можуть бути вставлені з джерел загальних знань, наприклад, енциклопедій, популярних журналів, або веб сайтів.

Незвичайний формат. Дивні відступи та поля, асиметричні таблиці, розбиті надвоє речення, змішані підзаголовки, та інші аномальні риси форматування можуть свідчити про зроблену поспіхом роботу з вирізання та вставляння кусків з різних джерел.

Не з теми. Якщо робота не розкриває одну з визначених тем або навіть головну тему, цей матеріал міг бути запозиченим в останню хвилину або скачаний з Інтернету. Аналогічно, якщо в одних розділах роботи розвивається тема, а інші здаються зовсім недоречними, продукт може бути компіляцією вирізаних з різних джерел частин.

Ознаки застарілості. Якщо на певну роботу немає посилань після дати, яка вже далеко в минулому (наприклад, 1985р.), або якщо у таблиці даних вказана дата продажу роботи компанією у період з 1989р. до 1994р., це означає, що студент використовує застарілий матеріал, або сама роботи є досить старою.

Анахронізми. Якщо в роботі згадуються давно минулі події, але так. неначе вони відбуваються на сучасному етапі ("Тільки після війни у Перській затоці ми побачимо зниження цін на нафту" або "Чому адміністрація Картера не вживає заходів з цього приводу?"), ви напевне маєте справу з повторно використаною роботою.

Аномалії манери викладення. Багато студентів, що навчаються, не розуміють поняття рівня викладення своїх думок. Вони гадають, що всі слова в рівній мірі є доцільними для кожного документу. У результаті ті, хто займається плагіатом методом вирізання та вставлення абзаців з різних робіт, часто змішують абзаци з різним рівнем викладення – абзац у витонченому науковому стилі передує прохолодному журналістському коментареві, а потім доповнюється власним розділом студента в надто розмовному стилі. Подібно до цього, ви можете натрапити на підозріло піднесений стиль словника.

"Енциклопедичний словник" є джерелом таких висловів, а загальна стаття такого словника може бути написана іншим автором, якого скоріше за все цитують, а не просто копіюють. "Що означає 'невимовний'?" – поставивши таке запитання, ви іноді отримуєте інформацію, яку важко висловити словами. І нарешті, якщо в роботі трапляються архаїчні терміни або слова, які більше не вживаються в такому сенсі, як у роботі, перед вами, скоріше за все, дуже старий текст.

Аномалії стилю. Чим характерний стиль викладення? Чи є в роботі параграфи на дві сторінки, які нагадують вам стиль енциклопедії дев'ятнадцятого сторіччя? Чи присутній тут пишномовний риторичний стиль? Чи помітили ви, що вступ дещо стриманий, а у подальшому тексті розпалюється гаряча та бурхлива дискусія? Чи спостерігається суміш різної пунктуації та орфографії, що постійно зустрічається у великих розділах?

"Пістолет, що димить" або явний доказ ("Smoking gun"). Цю категорію можна назвати "грубі помилки недосвідчених," оскільки тут ясно видно ознаки списування. Наприклад, в минулому постерігалися прикріплені маркери ("Дякуємо за використання TermPaperMania"), заголовки сторінок з позначкою веб роздруківок (разом з датами та URL- адресою в куточках), заголовки сторінок з позначкою автора Тома Джонса та наступними сторінками, на яких вказується автор "Сміт, стор. 2," та сторінок із замазаним іменем попереднього автора.

Звичайно, лише декілька з цих доказів слугували б у якості свідчення для судового розгляду справи про плагіат, проте, для вас це сигнал для того, щоб перевірити роботу. Навіть якщо ви не знайдете джерела цієї роботи, ви можете вигідно використовувати ці докази для обговорення зі студентами у вашому офісі.

2. Дізнайтеся, де знаходяться джерела робіт. Перш, ніж організувати пошуки джерела або джерел роботи, яка викликала підозру, ви маєте знати, де їх шукати. Ось основні електронні джерела тестів:

Сайти для безкоштовних курсових та дипломних робіт та сайти продажу робіт. Як вже згадувалося раніше, перелік багатьох сайтів міститься в [Termpapers.com](http://www.termpapers.com) на сайті <http://www.termpapers.com> та в ["Internet Paper Mills"](http://www.internetpapermills.com) на сайті <http://www.coastal.edu/library/mills2.htm>. (<http://allreferat.org.ua/>, <http://edu.meta.ua/>, <http://www.ukrreferat.com/>, <http://www.ukrreferat.com/>, <http://www.referat2000.com> та інші. (адаптовано укр. редактором))

Безкоштовні видимі веб ресурси. До цієї категорії відносяться публічно встановлені веб сторінки, які індексуються у пошукових системах.

Безкоштовні невидимі веб сторінки. До цієї категорії відносяться сайти, які забезпечують статті для користувачів, проте доступ до змісту таких сайтів можна отримати, зайшовши безпосередньо на сайт. Тобто, статі не індексуються у пошукових системах, отже, їх не можна знайти через пошукову систему. В цій категорії є також деякі журнали, газети, довідники, енциклопедії та деякі тематичні сайти.

Платні бази даних через мережу Інтернет. До цієї категорії відносяться комерційні бази даних для споживачів (наприклад, Northern Light's Special Collection) та бази даних бібліотечної підписки, наприклад, наукові журнали, газети, судові справи і т.д. До цієї групи відносяться також провайдери

такі, як Lexis-Nexis, UMI Proquest, Infotrac, JSTOR та інші. Для отримання інформації з цієї категорії вам необхідно отримати доступ до бази даних (за допомогою пароля або через комп'ютер в кампусі) і здійснювати пошук безпосередньо в базі даних.

Ресурси CD-ROM. Енциклопедії та деякі бази даних доступні на CD-ROM.

3. Шукайте роботу в мережі Інтернет. Якщо у вас виникла підозра, що роботу взяли з Інтернет, ви можете скористатися такими методами для її знаходження:

Спочатку увійдіть в [Findsame](http://www.findsame.com), на <http://www.findsame.com>, потужну пошукову систему, та у пошуковому вікні надрукуйте або вставте параграф, який викликає підозру. Findsame видаватиме вам перелік відповідних сторінок, упорядкованих за принципом зменшення відсотку схожості. Ви можете також переглянути текст, який викликав підозру, розмістивши його поряд зі знайденим текстом для порівняння.

Якщо ви нічого не знайшли в системі Findsame, спробуйте декілька великих пошукових систем баз даних таких як [Google](#), [Northern Light](#), або [Fast Search](#), і спробуйте пошук використавши точну фразу або фразу з чотирьох-шести слів з тексту, який видався підозрілим, (знайдіть фразу, яка містить два або три незвичні слова). Пам'ятайте, що жодна пошукова система не охоплює більш ніж третину видимої мережі Інтернет, отже, спробуйте декілька пошукових систем, перш ніж припинити пошуки.

Далі, знайдіть деякі відповідні бази даних у невидимій мережі Інтернет, в залежності від теми роботи. Ви можете знайти багато таких баз даних, звернувшись до сторінки ["World Wide Web Research Tools"](#) на цьому сайті. Якщо рекомендовано, відвідайте також деякі онлайн енциклопедії. Тут вам треба використати для пошуку ключові слова радше ніж цілі фрази, проте, дієвим може бути використання цілої строчки ключових слів.

Тепер переходьте до своєї підписки у базі даних бібліотеки онлайн та здійснюйте пошук баз даних по даній темі, використовуючи ключові слова.

4. Використовуйте детектор плагіату. Якщо ви не знаходите роботу таким чином, ви можете звернутися до певних комерційних сервісів, які забезпечують виявлення плагіату. Ось деякі з таких сервісів:

[Plagiarism.com](http://www.plagiarism.com) на <http://www.plagiarism.com>. Учебні програми та програмне забезпечення для перевірки достовірності. Такі програми створюють дружні тести для студентів. Компанія свідчить, що при проходженні такого тесту жоден студент не був обвинувачений помилково. Програма CD ROM.

[Plagiarism.org](http://www.plagiarism.org) на <http://www.plagiarism.org>. Це онлайн сервіси, які перевіряють надану студентську роботу, звіряючи її з величезною базою даних та видаючи результати перевірки. Також здійснює моніторинг комерційних семестрових робіт.

[Wordcheck](http://www.wordchecksyste.ms.com) на <http://www.wordchecksyste.ms.com>. Програмне забезпечення на основі відповідності ключовому слову. Для цього необхідна місцева база даних щодо виконаних робіт або текстів.

[Integriguard](http://www.integriguard.com) at <http://www.integriguard.com>. Порівнює надані роботи з базою даних інших робіт та Веб сайтів.

[Eve](http://www.canexus.com/eve/index.shtml) на <http://www.canexus.com/eve/index.shtml>. Програмний агент, який за невелику плату здійснює пошук в мережі Інтернет та порівнює зміст підозрілої роботи зі змістом в Інтернет. Показує сайти та ступінь схожості.

Іноді говорять, що кращими детекторами плагіату є самі студенти, які здали роботи, тому що він чи вона вже знають, чи є їх робота справжньою (автентичною) або яка частина роботи є підробкою. Тикам чином, ви іноді можете заручитися підтримкою студента. Треба бути обережним, звинувачуючи студента у обмані, якщо у вас немає чітких доказів, адже неправдиве звинувачення може бути жорстоким та стати причиною судового розгляду. Але якщо ви поставите правильні запитання належним чином, ви успішно вирішите ситуацію. Ось декілька прикладів запитань, які можуть допомогти виявити правду:

"Я був дуже здивований вашою роботою, тому зробив деякі розслідування. Перш ніж повідомити вас про його результати, може, ви маєте що мені сказати з цього приводу?" При належній поведінці та серйозному тоні вдало сформульоване запитання на зразок цього часто призводить до зізнання. Якщо ж студент невинний або просто не уже делікатний і відповідає "ні," ви завжди зможете викрити якийсь необразливий факт і продовжувати далі.

"Мені дивно, чому ваш стиль написання дуже якісний у деяких розділах роботи, а в інших частинах роботи дуже поганий. І чому ви не продемонстрували такий якісний стиль під час написання класного есе?"

"Цей довгий абзац не звучить у вашому звичайному стилі. А в цій цитаті ви випадково забули поставити лапки?"

Також цікаво:

Основний курс

Роналд Б. Стандлер ["Плагіат в коледжах США"](#) в роботі представлена юридична точка зору та інші аспекти обговорення теми.

[VirtualSalt Home](#)

[Copyright 1999, 2001 by Robert Harris](#) | [How to cite this page](#)

[www.virtualsalt.com](#)

Відомості про автора:

[Robert Harris](#) - автор та науковець, з 25 річним досвідом викладацької діяльності в коледжах та університетах. (RHarris@virtualsalt.com)

Ця стаття доступна на: <http://www.virtualsalt.com/antiplag.htm>

Надрукована та перекладена з дозволу.